

RATKAISU, JOHON ON HAETTU MUUTOSTA

Suomen Painonnostoliitto r.y:n johtokunnan päätös 11.7.2000 (liitteenä), jonka mukaan Benjamin Pirkkiö on asetettu kahden vuoden kilpailu- ja toimitsijakieltoon Suomen Antidoping-toimikunnan valvontaryhmän toteaman Rovaniemellä 4.4.2000 tapahtuneen harjoituskauden doping-testistä kieltäytymisen johdosta.

ASIA Kilpailu- ja toimitsijakielto

MUUTOKSENHAKIJA

Benjamin Pirkkiö, Rovaniemi

KUULTAVAT

Suomen Painonnostoliitto r.y
Suomen Antidoping-toimikunta

VALITUS

Benjamin Pirkkiö on vaatinut, että yllä mainittu päätös kumotaan.

Valituksensa perusteluissa Pirkkiö on kiistänyt kieltäytyneensä doping-testistä. Hän on kertonut olleensa väitetyn testistä kieltäytymisen ajankohtana 4.4.2000 Helsingissä eikä kyseisellä harjoituspaikalla Rovaniemellä. Pirkkiö on nimennyt asiassa useita todistajia ja vaatinut suullisen käsittelyn toimittamista todistajien kuulemiseksi.

VASTAUKSET

Suomen Painonnostoliitto r.y. on vastauksessaan ainoastaan ilmoittanut pitäytyvänsä tekemässään päätöksessä.

Suomen Antidoping-toimikunta on vastauksessaan kertonut, että doping-testaaja Kimmo Kunnari tunsi Benjamin Pirkkiön entuudestaan hyvin ulkonäöltä ja kykeni sen vuoksi luotettavasti tämän tunnistamaan. Myös hänen avustajansa Jukka Ervasti oli tunnistanut Pirkkiön näkemiensä valokuvien perusteella. Antidoping-toimikunnan käsityksen mukaan Kunnari ja Ervasti olivat asiassa täysin puolueettomia todistajia, kun taas Pirkkiön nimeämä "todisteluketju koostui Pirkkiötä lähellä olevien voimailua harrastavien henkilöiden lausumista."

VASTASELITYS

Pirkkiö on vastaselityksessään todennut, että todistajien kertomusten luotettavuus oli arvioitava suullisessa käsittelyssä.

SUULLINEN KÄSITTELY

Asiassa on toimitettu 5.10.2000 suullinen käsittely. Suullisessa käsittelyssä ovat olleet läsnä Pirkkiö henkilökohtaisesti, avustajanaan asianajaja Kauko Nevala, painonnostoliitto toimistopäällikkö Anne Hoikkalan edustamana sekä antidoping-toimikunta valvontaryhmän puheenjohtajan Timo Seppälän edustamana.

Suullisessa käsittelyssä Pirkkiö, painonnostoliitto ja antidoping-toimikunta ovat uudistaneet aiemmin lausumansa. Pirkkiö on lisäksi vaatinut, että painonnostoliitto ja antidoping-toimikunta velvoitetaan yhteisvastuullisesti korvaamaan hänen oikeudenkäyntikulunsa asiassa 27.188,90 markalla korkoineen.

Käsittelyssä on kuultu todistajina Juha Antti Hyväriä, Timo Joonas Holmalahtea, Mika Juhani Kuoksaa, Tuomas Antero Väänästä, Kimmo Oskari Kunnaria ja Jukka Petteri Ervastia.

Suullisessa käsittelyssä on verrattu Pirkkiötä ja Väänästä ulkonäöltään. Pirkkiö oli ilmoituksensa mukaan 170 cm pitkä

ja painoi 98 kg. Väänänen oli ilmoituksensa mukaan 173 cm pitkä ja painoi 100 kg. Lautakunta on todennut, että he ovat suurinpiirtein samanikäisiä vaaleita ja lyhyttukkaisia voimailijoita.

PÄÄTÖS

Esitetty näyttö

Asiassa on riidatonta, että doping-testaaja Kimmo Kunnari on 4.4.2000 kello 17.50 Rovaniemellä yhdessä avustajansa Jukka Ervastin kanssa saapunut kuntosali Reippaalle tarkoitukseen suorittaa Pirkkiölle harjoituspaikalla yllätystesti.

Kunnari on todistajana kuultaessa kertonut, että saavuttuaan avustajansa Ervastin kanssa voimailusaliin hän oli havainnut Pirkkiön salin penkillä istumassa. Hän oli testannut Pirkkiön useita kertoja aikaisemminkin ja tunsikin muutenkin Pirkkiön ulkonäöltä hyvin. Etäisyys Kunnarin ja Pirkkiön välillä oli ollut 5-6 metriä ja Kunnari oli varma siitä, että kyseinen henkilö oli ollut Pirkkiö. Paikalla oli ollut hyvä valaistus. Havaittuaan Kunnarin Pirkkiö oli noussut seiso-maan ja kääntynyt poistukseen salilta. Tuolloin Kunnari oli ilmoittanut kuuluvalla äänellä, että hänellä oli määräys testata Pirkkiö. Pirkkiö oli alkanut juosta ulko-ovea kohti, jolloin Kunnari oli huutanut: "Benjamin Pirkkiö minulla on testimääräys sinulle." Kunnarin huudoista huolimatta Pirkkiö oli poistunut ovesta ulos räntäsateeseen. Ulkona Kunnari oli havainnut takapihalle johtaneet tuoreet jäljet, joiden hän oli olettanut olleen Pirkkiön jättämät.

Ervasti on todistajana kuultaessa kertonut, ettei hän tuntenut kuntosali Reippaalle saapuessaan Pirkkiötä entuudestaan ulkonäöltä. Katseltuaan Pirkkiötä ja Väänästä urheilun oikeusturvalautakunnan kokouspaikalla Ervasti oli kuitenkin sitä mieltä, ettei salilta poistunut henkilö ollut ainakaan Väänänen vaan pikemminkin Pirkkiö. Salilta poistunut henkilö oli ollut lyhyempi kuin Väänänen. Ervasti oli nähnyt kyseisen henkilön kasvot sivulta 2-3 sekunnin ajan. Etäisyys Ervastin ja kyseisen henkilön välillä oli ollut noin 5-10

metriä. Ervasti piti muistikuviansa perusteella melko todennäköisenä, että salilta poistunut henkilö oli Pirkkiö. Ervasti oli havainnut ulkona tuoreessa rännässä yhdet juoksu jäljet, jotka olivat johtaneet ulko-ovelta katsottuna oikealle.

Pirkkiö on häntä henkilökohtaisesti kuultaessa kertonut lähteneensä 3.4.2000 omalla autollaan Helsinkiin, yöpyneensä Helsingissä tuttavansa luona, tavanneensa 4.4.2000 Helsingissä Sörkkä Gym-kuntosalilla sponsorinsa edustajan Timo Holmalahden sekä harjoitelleensa kyseisellä salilla valmentajansa Antti Hyvärin läsnäollessa väitetyn testistä kieltäytymisen ajankohtana. Saliharjoittelun jälkeen Pirkkiö oli lähtenyt ajamaan kohti Rovaniemeä, jonne hän oli saapunut aamuyöllä 5.4.2000. Pirkkiöllä ei kysyttäessä ole ollut esittää mitään Helsingissä käyntiin liittynyttä kirjallista todistetta.

Hyväri on todistajana kuultaessa kertonut olleensa valmenttavansa Pirkkiön seurassa Helsingissä Sörkkä Gym-kuntosalilla 4.4.2000 noin klo 14-16. Hyväri oli ollut kyseisenä päivänä Helsingissä palomiesten kaukalopallokilpailuissa ja lähtenyt seuraavana päivänä Tallinnaan. Hyväri on oikeusturvautakunnan istunnossa esittänyt passinsa, jossa oli mainittua Tallinnassa käyntiä koskenut merkintä.

Holmalahti on todistajana kuultaessa kertonut olleensa Pirkkiön seurassa Helsingissä Sörkkä Gym-kuntosalilla 4.4.2000 noin klo 17 saakka. Holmalahden poistuttua salilta Pirkkiö oli jäänyt salille lopettelemaan harjoitustaan.

Kuoksa on todistajana kuultaessa kertonut olleensa 4.4.2000 noin klo 16-18 Rovaniemellä kuntosali Reippaassa. Hän oli tuolloin havainnut tuntemansa doping-testaaja Kunnarin saapuvan salille. Salilla harjoitellut ja penkillä tuolloin istunut mies oli Kunnarin nähtyään noussut ja poistunut kii-reesti paikalta. Kunnari oli huutanut miehelle: "Benjamin, Benjamin". Kuoksa ei ollut tuolloin tiennyt salilta poistuneen miehen henkilöllisyyttä, mutta myöhemmin oli selvinyt,

että kyseinen mies oli ollut Tuomas Väänänen. Missään tapauksessa kysymyksessä ei ollut Benjamin Pirkkiö, jonka Ervas-ti hyvin tunsi.

Väänänen on todistajana kuultaessa kertonut olleensa illalla 4.4.2000 Rovaniemellä kuntosali Reippaassa, kun paikalle oli tullut Väänäselle tuntematon mies. Väänänen on oikeusturvalautakunnan istunnossa tunnistanut miehen Kunnariksi. Kunnariksi osoittautunut mies oli sanonut Väänäselle jotakin, mitä Väänänen ei ollut kuullut. Väänänen oli luullut, että Kunnari ja hänen seurassaan ollut mies olivat häntä hakemaan tulleita siviilipukuisia poliiseja. Koska Väänänen oli tiennyt, että hänellä oli poliisin haku päällä, hän oli katsonut parhaimmaksi poistua pikaisesti paikalta. Hän oli juossut ulko-ovelle ja edelleen ulos oikealle talon taakse.

Näytön arviointi

Oikeusturvalautakunta toteaa käsillä olevasta prosessuaalisesta asetelmasta ensinnäkin sen, ettei antidoping-toimikunnan valvontaryhmällä ole käytännössä ollut mahdollisuutta hankkia selvitystä, joka liittyisi Pirkkiön väitettyyn oleskeluun testistä kieltäytymisen ajankohtana toisella paikkakunnalla. Valvontaryhmällä ei ole ollut käytössään sellaisia esitutkinta- ja pakkokeinoja, joihin esimerkiksi virallinen syyttäjä voisi vastaavassa tilanteessa rikosprosessissa turvautua. Pirkkiöllä sen sijaan on ollut käytössään pätevä lainoppinut avustaja, jonka avustuksella Pirkkiön kannalta parhaaksi arvioitua selvitystä on voitu hankkia.

Toiseksi oikeusturvalautakunta toteaa sen, ettei asiassa kuulluilla todistajilla ole ollut vastaavaa totuudessa pysymisvelvollisuutta kuin todistajilla on tuomioistuimessa käytävässä prosessissa tai muussa viranomaismenettelyssä. Oikeusturvalautakunnassa kuultavilta todistajilta ei oteta valaa tai vakuutusta eikä heitä voida rangaista perättömästä lausumasta.

Edellä mainittujen seikkojen johdosta oikeusturvalautakunnassa käytävä prosessi ei vastaa yleisessä tuomioistuimessa käytävää prosessia, joka käydään tasaveroisten asianosaisten kesken ja jossa kaikkien asiaosaisten mahdollisuudet selvityksen hankkimiseen ja esittämiseen on pyritty turvaamaan (equality of arms - periaate).

Edellä todetuista seikoista huolimatta oikeusturvalautakunnan on pelkästään sille välittömästi esitetyn selvityksen perusteella harkittava, mitä asiassa on pidettävä totena.

Arvioidessaan todistaja **Kunnarin** kertomuksen uskottavuutta lautakunta on todennut, että hänen kertomuksensa oli johdonmukainen eikä ristiriitaisuuksia ilmennyt. Kunnari on myöntänyt muistikuviansa puutteet salilta poistuneen henkilön vaatetuksen osalta. Tämä ei kuitenkaan vähennä hänen kertomuksensa uskottavuutta, koska on tyypillistä, että luotettava todistaja myöntää epävarmuutensa joidenkin asioiden ja yksityiskohtien osalta. Olennaista Kunnarin kertomuksessa on, että hän on harjoituspaikalla tunnistanut varmuudella ennestään tuntemansa Pirkkiön. Ennestään tuttujen kasvojen tunnistamista pidetään todistajanpsykologiassa yleisesti varsin luotettavana havaintona toisin kuin aikaisemmin tuntemattomien kasvojen myöhempää tunnistamista esimerkiksi poliisin tunnistamisrivistössä.

Ervastin kertomus ei ole näyttönä yhtä vahva kuin Kunnarin kertomus. Ervasti ei ole entuudestaan tuntenut Pirkkiötä eikä hän myöhemminkään ole ollut varma siitä, että kysymyksessä oli Pirkkiö.

Pirkkiön oman kertomuksen osalta lautakunta on todennut, että hänenkin kertomuksensa oli johdonmukainen eikä ristiriitaisuuksia ilmennyt. Oikeusturvalautakunta pitää kuitenkin kertomuksen uskottavuuden kannalta arveluttavana, ettei Pirkkiöllä ole ollut esittää minkäänlaista Helsingin matkaan liittynyttä kirjallista todistetta.

Hyvärin kertomus Helsingissä ja Tallinnassa käynnistään on yksityiskohtaisuudessaan luotettava, mitä päätelmää tukee myös Hyvärin passissa ollut Tallinnassa käyntiä osoittanut leima. Kertomuksen totuudenmukaisuuden arvioiminen Sörkkä Gym-kuntosalilla käynnin osalta ei kuitenkaan ole ollut yhtä selvää. Lautakunta ei kuitenkaan pidä Hyvärin kertomusta tältäkään osin epäuskottavana.

Holmalahden kertomus on eräiden asiassa sinänsä merkityksettömien yksityiskohtien kuten Sörkkä Gym-kuntosalilla käytyjen keskustelujen sisällön ja luontaistuotteiden luovutustavan suhteen ollut epävarma ja yksityiskohdiltaan epäilyttävän niukka. Yleisesti tiedetään, että valehteleva ihminen harvoin vaivautuu keksimään yksityiskohtia, jotka liittyvät asian kannalta epäolennaisiin seikkoihin. Holmalahden kertomus on kuitenkin pääosin yhtäpitävä Pirkkiön ja Hyvärin kertomusten kanssa.

Kuoksan kertomus riidattomien tapahtumien osalta vastaa Kunnarin ja Ervastin kertomusta. Muilta osin oikeusturvalautakunta pitää kertomusta sisällöltään yleisen elämäkokemuksen vastaisena. Kuoksa on kertonut havainneensa Kunnarin erehtyneen henkilöstä, mutta siitä huolimatta hän ei ole Kunnarin kanssa tapahtumapaikalla käymässään keskustelussa maininnut tälle erehtymisestä mitään. Johdonmukaista olisi ollut, että Kuoksa olisi heti tuoreeltaan ilmoittanut Kunnarille, ettei salilta poistunut henkilö ollut Pirkkiö.

Väänäsen kertomus oli oikeusturvalautakunnan arvion mukaan johdonmukainen eikä ristiriitaisuuksia ilmennyt. Kertomukseen sisältyi normaalia hajanaisuutta ja yksityiskohtia, jotka esimerkiksi salilta poistumisen suunnan osalta sopivat Kunnarin ja Ervastin ulkona olleista jalanjäljistä tekemiin havaintoihin. Väänäsen esittämä selitys poikkeukselliselle pakenemiselleen voimailusalilta on sinänsä mahdollinen.

Oikeusturvalautakunta toteaa kokoavasti, että asiassa kuuluttujen todistajien kertomukset poikkeavat keskeisiltä osin täysin toisistaan. Vaikka lautakunta pitää todistaja

Kunnarin kertomusta, jota Ervastin kertomus jossain määrin tukee, luotettavana, ei asian arvioinnissa voida sivuuttaa Hyvärin, Holmalahden, Kuoksan ja Väänäsen kertomuksia, joiden mukaan Pirkkiö ei ole ollut voimailusalilta poistunut henkilö.

Yleisten oikeusperiaatteiden mukaan asia on epävarmassa tapauksessa ratkaistava syytetyn eduksi. Kun Pirkkiön asema on hänelle määrätty kilpailukieltoseuraamus huomioon ottaen rinnastettavissa syytetyn asemaan rikosprosessissa, on asia ratkaistava Pirkkiön eduksi siitä huolimatta, että myös Pirkkiön syyllisyyden tueksi on esitetty todennäköisiä syitä.

Oikeusturvalautakunta katsoo, ettei asiassa esitetyn ristiriitaisen selvityksen perusteella ole riittävällä varmuudella näytetty, että Pirkkiö olisi 4.4.2000 Rovaniemellä kielletty doping-testistä.

Päätöslauselma

Urheilun oikeusturvalautakunta ei hyväksy Suomen Painonnostoliitto r.y:n johtokunnan tekemää tämän päätöksen liitteenä olevaa Pirkkiötä koskevaa päätöstä.

Pirkkiön maksama valitusmaksu palautetaan.

Lautakunta katsoo, että Suomen Painonnostoliitto r.y:n ja Suomen Antidoping-toimikunnan tulisi yhdessä korvata Pirkkiön oikeudenkäyntikulut asiassa 27.188,90 markalla korkoineen.

Erkki-Juhani Taipale
puheenjohtaja

Jarmo Hirvonen
sihteeri

Ratkaisuun osallistuneet jäsenet: Erkki-Juhani Taipale, Erkki Aurejärvi, Marja Ramm-Schmidt, Kari-Pekka Tiitinen ja Pekka Timonen (eri mieltä).

Eri mieltä olevan jäsenen lausunto.

Lautakunnan jäsen, dosentti Pekka Timonen:

Arvioin asiassa esitettyä näyttöä jossakin määrin toisin kuin enemmistö. Olen lisäksi eri mieltä todistustaakasta ja sen jakautumisesta asiassa.

Doping -testiä koskevaa näyttöongelmaa arvioitaessa on ensisijaisesti lähdettävä siitä, että antidoping -toimikunta ei voi esittää muuta testitulannetta koskevaa näyttöä kuin testaajan ja testiavustajan kertomukset. Doping-valvonnan toimivuuden ja sen tavoitteiden täyttymisen varmistamiseksi tätä näyttöä on lähtökohtaisesti pidettävä riittävänä, ellei sitä kumota yksiselitteisen vakuuttavalla vastanäytöllä.

Doping-testaaja Kimmo Kunnari on entuudestaan tuntenut Pirkkiön ja ollut varma siitä, että hänen näkemänsä ja häntä pakoon lähtenyt henkilö oli Pirkkiö. Testiavustaja Jukka Ervasti ei ollut entuudestaan tuntenut Pirkkiötä, mutta hän oli tunnistanut tämän kuvista ja oli todistajana kuultaessa sitä mieltä, että salilta poistunut henkilö ei ollut Väänänen vaan Pirkkiö.

Tätä antidoping-toimikunnan puolelta esitettyä näyttöä vastaan puhuu se, että Pirkkiön nimeämät todistajat ovat yhdenmukaisesti kertoneet Pirkkiön olleen testaushetkellä Helsingissä ja todistaja Väänänen on kertonut olleensa salilta testausajankohtana poistunut henkilö. Todistajien yhdenmukaisten kertomusten luotettavuutta heikentävät kuitenkin heidän yhteytensä Pirkkiöön, lausumien jälkikäteisyys sekä ristiriidat erilaisissa urheilun oikeusturvalautakunnan suullisessa käsittelyssä esille tulleissa yksityiskohdissa.

Pirkkiön oman kertomuksen uskottavuutta heikentää erityisesti Helsingin matkaan liittyvien kirjallisten dokumenttien

puute sekä se, että hänen väitetystä Helsingissä yöpymisestäään ei ole esitetty näyttöä todistelun avulla.

Rovaniemellä paikalla olleen todistaja Kuoksan kertomuksen uskottavuutta heikentää se, että hän ei kertomansa mukaan ollut pyrkinyt oikaisemaan testajaan erehdystä, vaikka oli nimenomaan käynyt kysymässä, oliko myös hänet itsensä tarkoitus testata. Samoin Kuoksan kertomuksen uskottavuutta heikentää se, että hän ei kertomansa mukaan ollut soittanut tai muutenkaan kertonut asiasta Pirkkiölle, vaikka hänellä oman kertomuksensa mukaan oli tiedossaan Pirkkiön matkapuhelimen numero ja he pitivät säännöllisesti yhteyttä toisiinsa.

Pidän Pirkkiön puolesta esitettyä, kylläkin yhdenmukaista ja useiden todistajien kertomaan perustuvaa, näyttöä osin ristiriitaisena ja luotettavuudeltaan ongelmallisena. Tähän arviointiini vaikuttaa myös se, että urheilun oikeusturvalautakunnassa esiintyneet todistajat ovat tienneet puhuvansa ilman valan velvoitusta ja siihen liittyviä sanktioriskejä. Lisäksi on otettava huomioon se, että oikeusturvalautakunnalla ei ole keinoja selvittää Kuoksan ja Pirkkiön puhelinliikennettä, jonka avulla mahdollisesti saataisiin yksiselitteinen tieto sekä heidän välisestään yhteydenpidosta että Pirkkiön olinpaikasta testauspäivänä.

Kaikki edellä oleva huomioon ottaen pidän Pirkkiön puolesta esitettyä näyttöä riittämättömänä kumoamaan doping-testaajan ja testiavustajan kertomusta.

Näistä syistä päädyn siihen, että valituksenalaista Suomen painonnostoliitto r.y:n johtokunnan päätöstä ei ole syytä muuttaa.

Vakuudeksi:

Jarmo Hirvonen
sihteeri

SUOMEN PAINONNOSTOLIITTO

FEDERATION FINLANDAISE HALTÉROPHILE FINNISH WEIGHTLIFTING FEDERATION
FINNISHER GEWICHTHEBER-VERBAND
Radiokatu 20, FIN-00093 SLU, ☎ 09-3481 2352 Telefax 09-3481 2588

Johtokunnan kokous 9/2000

PÖYTÄKIRJAN OTE

1(2)

14.7.2000

Aika: 11.7.2000 klo 18.10 – 20.20
Paikka: SLU -talo, Radiokatu 20, Helsinki

L

Läsnä Esa Lomma pj. Markku Lahtonen
Ahti Hämäläinen Jaarli Pirkkiö
Markku Liimatainen Raimo Laine
Jaakko Kailajärvi Panu Lahtinen, siht.

Poissa Aki Männistö

Asiantuntijana Pekka Kare
Pekka Niemi

1 § Kokouksen avaus

Puheenjohtaja Esa Lomma avasi kokouksen klo 18.10, Panu Lahtinen nimettiin kokouksen sihteeriksi.

2 § Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi

.....

5 § Dopingasiat

Puheenjohtaja Esa Lomma jääväsi itsensä tämän pykälän käsittelyn ajaksi ja poistui kokouksesta. Varapuheenjohtaja Markku Liimatainen toimi pykälän viisi (5) ajan kokouksen puheenjohtajana.

Mika Reijosen ja Benjamin Pirkkiön tapaukset käsiteltiin erillisinä. Jaarli Pirkkiö oli jäävi olemaan mukana päätöksenteossa Benjamin Pirkkiön tapauksen osalta ja oli poissa kokouksesta asian käsittelyn ajan.

Kokouksessa korostettiin johtokunnalla olevan asiassa ainoastaan tekninen rooli, joka päätöksenteossaan tukeutuu voimassaoleviin sääntöihin. SPNL:n johtokunta ei ole tuomioistuimen kaltainen elin, eikä näin ollen ole oikeutettu tekemään ratkaisua asianomaisten syyttömyydestä tai syyllisyydestä. Johtokunnalle on annettu tietäväksi molempien kyseessä olevien urheilijoiden jatkavan asian käsittelyä oikeusasteelle, mikäli heidät asetetaan kilpailukieltoon. Urheilijoilla on oikeus jatkaa asian käsittelyä oikeusasteissa. Sekä SPNL että ADT suosittelevat kuitenkin asian saattamista ensin Urheilun Oikeusturvalautakunnan käsiteltäväksi.

Asian riidallisuuteen ja keskeneräisyyteen vedoten johtokunta teki päätöksen asian tiedottamisesta. SPNL:n johtokunta ei tiedota tapaukseen liittyvistä päätöksistä julkisuuteen ennen Urheilun Oikeusturvalautakunnan lopullista päätöstä.

SPNL:n johtokunta on päätöksenteossaan tukeutunut voimassaoleviin Kansainvälisen Olympiakomitean lääketieteellisen komitean suosituksiin, Kansainvälisen Painonnostoliiton dopingsääntöihin, Suomen Antidoping -toimikunnan urheilujärjestöjen doping -säännöstöön ja Suomen Painonnostoliiton sääntöihin sekä Antidoping -toimikunnan päätöksiin.

Johtokunta on kokouksessaan syventynyt ratkaisua tehdessään molempien kyseessä olevien tapausten taustoihin. Johtokunnan jäsenillä on ollut käytettävissään kaikki tapauksiin olennaisesti liittyvät asiakirjat.

Johtokunta hyväksyi kokouksessa pöytäkirjan kohdan numero viisi (5), jonka perusteella tämä pöytäkirjan ote on kirjoitettu ja lähetetty asianomaisille.

Mika Reijonen,

Suomen Antidoping –toimikunta on ensin kokouksessaan 3.5.2000 ja sen jälkeen Mika Reijosen antamien lisäselvitysten jälkeen kokouksissaan 7.6. ja 28.6.2000 tehnyt yksimielisen päätöksen siitä, että kyseessä oleva harjoituskauden testistä kieltäytyminen 12.4.2000 on doping, josta urheilujärjestön on annettava urheilujärjestöjen doping –säännöstön mukainen rangaistus.

Suomen Painonnostoliiton (SPNL) johtokunta asettaa Mika Reijosen, seura Loimaan Leisku, kahden (2) vuoden kilpailu- ja toimitsijakieltoon. Syynä harjoittelukauden doping-testistä kieltäytyminen 12.4.2000. Kilpailu- ja toimitsijakielto astui voimaan 12.4.2000 ja on voimassa 12.4.2002 saakka.

Benjamin Pirkkiö,

Suomen Antidoping –toimikunta on ensin kokouksessaan 3.5.2000 ja sen jälkeen Benjamin Pirkkiön antamien lisäselvitysten jälkeen kokouksissaan 7.6. ja 28.6.2000 tehnyt yksimielisen päätöksen siitä, että kyseessä oleva harjoituskauden testistä kieltäytyminen 4.4.2000 on doping, josta urheilujärjestön on annettava urheilujärjestöjen doping –säännöstön mukainen rangaistus.

Suomen Painonnostoliiton (SPNL) johtokunta asettaa Benjamin Pirkkiön, seura Rovaniemen Reipas, kahden (2) vuoden kilpailu- ja toimitsijakieltoon. Syynä harjoittelukauden doping-testistä kieltäytyminen 4.4.2000. Kilpailu- ja toimitsijakielto astui voimaan 4.4.2000 ja on voimassa 4.4.2002 saakka.

...

8 § Kokouksen päättäminen

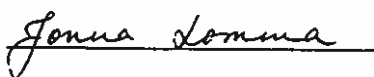
Puheenjohtaja Esa Lomma päätti kokouksen klo 20.20

Pöytäkirjan otteen vakuudeksi

Markku Liimatainen
Puheenjohtajana pykälän viisi (5)
käsittelyn ajan

Panu Lahtinen
Kokouksen sihteeri

Pöytäkirjan otteen jäljennöksen oikeaksi todistavat

Jonna Lomma

Ansa Ikävalko

Tiedoksi:

Mika Reijonen
Mika Reijosen asianajaja Pekka Kähkönen
Benjamin Pirkkiö
Benjamin Pirkkiön asianajaja Kauko Nevala
Suomen Antidoping -toimikunta
Urheilun Oikeusturvalautakunta